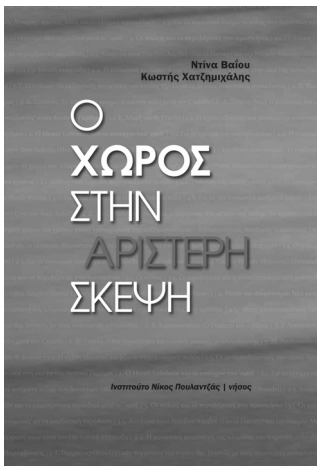

Ντίνα Βαΐου, Κωστής Χατζημιχάλης, *Ο Χώρος στην αριστερή σκέψη*, Αθήνα: 2012, Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς | νήσος

Αθηνά Αθνασίου¹

Ο *Χώρος στην Αριστερή Σκέψη*, της Ντίνας Βαΐου και του Κωστή Χατζημιχάλη, είναι ένα βιβλίο που δίνει χώρο στη δυναμικότητα του αριστερού στοχασμού και της αριστερής πολιτικής πράξης· ένα βιβλίο που αλλάζει τον τρόπο που φανταζόμαστε το χώρο κριτικά και που ο χώρος μας επιτρέπει να φανταστούμε.

Πολιτικά γεγονότα κοσμοϊστορικής σημασίας σηματοδοτούνται συνήθως με τους χωρικούς τους ενδείκτες: η κατάληψη της Βαστίλης, η Παρισινή Κομμούνια, η πτώση του τείχους του Βερολίνου, η κατάληψη της πλατείας Τιενανμέν, πρόσφατα η πλατεία Ταχρίρ και η αραβική επανάσταση, οι εξεγερμένες συλλογότητες στις πλατείες της βόρειας και της νότιας ακτής της Μεσογείου. Αντίστοιχα, οι εξεγερσιακές ενσώματες γεωγραφίες πειθαρχούνται εκεί όπου διαδραματίζονται.

Η Ντίνα Βαΐου και ο Κωστής Χατζημιχάλης στο βιβλίο τους αναφέρονται εύλογα στην Παρισινή Κομμούνια του 1871, που μετέτρεψε το χώρο της πόλης σε πεδίο μάχης και ενσώματης υπεράσπισης των κατακτήσεων στα οδοφράγματα. Μετά την ήττα, οι καθεστωτικές δυνάμεις σηματοδότησαν στο χώρο την επιστροφή στην τάξη ανεγείροντας μνημείο στο λόφο της Μονμάρτης, μια τεράστια άσπρη βασιλική, προκειμένου να υπογραμμίσουν το δήθεν «κοινό αίσθημα» της αστικής και εκκλησιαστικής εξουσίας (σελ. 36). Τέτοιες οριακές στιγμές της πόλης παρέχουν το πεδίο για την ανάδυση μιας νέας γραμματικής της αγωνιστικής συλλογικότητας, αλλά και μιας νέας γραμματικής για την πολιτική του χώρου. Μοιάζει ο δημόσιος χώρος των νεωτερικών πόλεων και μη-

τροπόλεων να είναι πάντα στοιχειωμένος από το φάντασμα της εξέγερσης και της επιθυμίας του ανασχεδιασμού. Η, από την άλλη πλευρά, αλλά σε συνάρτηση με την πρώτη, μοιάζει πάντα η επανάσταση να εμπεριέχει μια φαντασία του χώρου.

Το βιβλίο στοχάζεται με υποδειγματική συστηματικότητα και ευαισθησία τη σχέση της Αριστεράς με το χώρο. Διερευνά τους τρόπους με τους οποίους ο χώρος εισέρχεται στην προβληματική της Αριστεράς, ιχνηλατώντας μια πυκνή αριστερή ιστοριογραφία, από τους ουτοπιστές σοσιαλιστές, τη Ρόζα Λούξεμπουργκ, τους αναρχικούς γεωγράφους, τις υλίστριες φεμινίστριες, τον Γκράμσι, τον Λεφέβρ και τους Καταστασιακούς, έως τον Ντέιβιντ Χάρβεϋ και την Ντορρήν Μάσσεϋ, αλλά και νεότερα ρεύματα που αναδιατυπώνουν τη μαρξιστική παράδοση μέσα από την επίδραση της μετααποικιακής προσέγγισης, της θεωρίας του Μισέλ Φουκώ, των έμφυλων οπτικών για την πόλη και των νέων κοινωνικών κινημάτων χώρου. Το βιβλίο, που προέκυψε από τέσσερα σεμινάρια που έγιναν το 2003 στο Ινστιτούτο Πολιτικού Προβληματισμού «Νίκος Πουλαντζάς» και επαναλήφθηκαν στα «Σεμινάρια της Ερμούπολης» το 2006, περιλαμβάνει επίσης κείμενα-παρεμβάσεις των: Γιώργου Πατρίκιου, Χάρη Κωνσταντάτου, Δήμητρας Σιατίστα, Σαλώμης Χατζηβασιλείου, Ρούλης Λυκογιάννη, Αγάπης Τσίκλη και Μαρίας Χαϊδοπούλου-Βρυχέα.

Καθώς οι συγγραφείς χαρτογραφούν τους κοινωνικούς δρόμους, τα περάσματα και τους τόπους που οραματίστηκε και οραματίζεται η Αριστερά, μας εμπνέουν να στοχαστούμε διατοπικά για το ποιος

¹ Καθηγήτρια στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

είναι ο χώρος της ριζοσπαστικής πολιτικής σήμερα. Ενώ καταπιάνονται με τη διαλεκτική χώρου και αριστερής σκέψης, μας προσφέρουν ένα καινοτόμο εγχειρίδιο αναφοράς που φέρει το οραματικό αποτύπωμα για μια πληθυντική ανανεωτική και ριζοσπαστική Αριστερά που «πιάνει τόπο» και «λαμβάνει χώρα», δηλαδή για μια Αριστερά που κινείται και συμβαίνει – που συμβαίνει στην κοινωνία και για την κοινωνία, που συμβαίνει στο χώρο αλλά και που δημιουργεί χώρο. Η αριστερή σκέψη για το χώρο αναμετρίεται με τις ποικίλες όψεις εξουσιαστικής κυριότητας επί του χώρου, που σχετίζονται με την καπιταλιστική «συσσώρευση μέσω υφαρπαγής», σύμφωνα με τον Χάρβεϋ, αλλά και με τις ιεραρχικές προδιαγραφές φύλου, σεξουαλικότητας, εθνότητας και αρτιμέλειας.

Ο χώρος δεν είναι απλώς εργαλείο κοινωνικού ελέγχου και αρένα πειθάρχησης, αλλά και φορέας μετασχηματιστικής πολιτικής δράσης. Σ' αυτή τη διαλεκτική είναι που μας εισάγει το βιβλίο τούτο: στο χώρο δρομολογούνται αλλά και λοξοδρομούν οι νόρμες που συγκροτούν τους κυρίαρχους και κυριαρχικούς «κοινούς τόπους». Η συλλογιστική του βιβλίου στο σύνολό του διαπερνιέται από την ιδέα των «γεωμετρικών δυνάμεως», μια φουκωική έννοια που επεξεργάστηκε η Ντορην Μάσσεϋ και που αφορά διαφορετικές κλίμακες χώρου, από το σώμα μέχρι το παγκόσμιο σύστημα. Μέσα από αυτή την οπτική, ο χώρος επιτελείται ως μια πολυσήμαντη αλληλοτομία κοινωνικών σχέσεων, διαδικασιών εξουσίας, διαφοροποιημένης και σχεσιακής συγκρότησης των ενσώματων υποκειμένων. Η κεντρική αυτή μέριμνα του βιβλίου αφορά τη μετασχηματιστική ποιητική, μέσω της οποίας οι άνθρωποι υλοποιούν τη δυνατότητά τους να αλλάζουν τις συνθήκες που τους «βάζουν στη θέση τους», δηλαδή τους υπάγουν στις έμφυλες, ταξικές, οικονομικές και εθνικές προϋποθέσεις του ανήκειν. Οδηγούμαστε, έτσι, να αναζητήσουμε, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού, πώς συν-

δέεται το σώμα με το χώρο, τι είδους σχέσεις εξουσίας αυτή η σύνδεση εμπιριέχει και διαταράσσει. Πώς πιάνει τόπο και δημιουργεί χώρο η εμπρόθετη δράση των ενσώματων υποκειμένων και η δυνατότητά της να υπερβαίνει την εξουσία μέσω της οποίας καθίσταται δυνατή. Κι ακόμη, πώς χαρτογραφείται, βιώνεται και σωματοποιείται ο χώρος από όσες και όσους υποβάλλονται στη βία της αορατότητας ή της υπερβολικής έκθεσης, και πού η διεκδίκηση ελεύθερης ορατότητας στο δημόσιο χώρο είναι καθημερινό αίτημα επιβίωσης. Η σχέση εξουσίας και χώρου αποτυπώνεται σε πολλαπλές ιστορικές περιστάσεις πειθάρχησης, εξαίρεσης και καταστολής, όπως είναι το απαρτχάιντ, η αποικία, το γκέτο, η θηλυκοποιημένη οικιακότητα, οι «περιφέρειες-ρεζέρβες εργατικής δύναμης» (Ερνέστ Μαντέλ, σ. 119), τα κέντρα κράτησης μεταναστών, τα σημεία στρατιωτικού ελέγχου, τα καθεστώτα συνοριακής αστυνόμευσης, η εξορία των «επικίνδυνων πολιτών» και ο φρονηματικός περιορισμός κοινωνικών μiasμάτων και παριών. Όμως δεν είναι μόνο η βίαιη περιφρούρηση των «κοινών τόπων» του ανήκειν που διαδραματίζεται στη σκηνή του δημόσιου χώρου, αλλά και οι ετερόδοξες χρήσεις του, εκείνες οι χρήσεις που παρεμβαίνουν στη συναινετική κοινοτοπία του χώρου, αντιμιλώντας στις εθιμοτυπίες της. Τέτοιο παράδειγμα διαφορετικής επανενοίκησης, το οποίο τόσο εύστοχα αναπτύσσουν οι συγγραφείς, ήταν και τα «σπίτια χωρίς κουζίνες»: η καμπάνια των υλιστριών φεμινιστριών στα τέλη του 19ου αιώνα για τον ανασχεδιασμό του αστικού και οικιακού χώρου με βάση μια εναλλακτική έμφυλη οικο-νομία. Το βιβλίο αυτό μας εμπνέει να επρωτήσουμε σχέσεις εξουσίας που «λαμβάνουν χώρα» σε εδαφοποιημένα ή απεδαφοποιημένα πεδία, όπως είναι το έθνος-κράτος και τα μεταεθνικά δίκτυα του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου, η καπιταλιστική ιδιοκτησία και η κυκλοφορία του κεφαλαίου, η οικογένεια και οι έμφυλες νόρμες. Όμως οι ανάγκες και οι επιθυμίες των ανθρώ-

πων εμπλέκονται σε γεωμετρικές και γεωγραφικές δυνάμεις, χωρίς να υποτάσσονται σ' αυτές: είτε απειθαρχούν στις ενδεδειγμένες θέσεις είτε αρνούνται να εκχωρήσουν τη θέση τους.

Καθώς διάβαζα το βιβλίο *Ο Χώρος στην Αριστερή Σκέψη*, έπεσε στα χέρια μου, στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ πριν από λίγες εβδομάδες, μια μικρή έκδοση με τον τίτλο *Transport Stories: Μικρές ιστορίες καθημερινού ρατσισμού στα ΜΜΜ*. Μια μετανάστρια από την Αλβανία αφηγείται μια σκηνή στο τρόλεϊ, με έναν ηλικιωμένο κύριο που επιχειρεί να «συμμαχήσει» μαζί της, υποθέτοντας την ελληνική της υπηκοότητα, εναντίον των πακιστανών επιβατών, μέχρι που το κινητό της χτυπάει και εκείνη απαντά στα αλβανικά, οπότε η διάθεση του ηλικιωμένου κυρίου μεταστρέφεται ριζικά. «Ο παππούς με έκανε να θυμηθώ», γράφει, «πώς τα πρώτα χρόνια στην Ελλάδα δεν μιλούσαμε στους δρόμους και πουθενά έξω αλβανικά, αλλά ούτε και ελληνικά, για να μην μας καταλάβουν. Ορισμένες φορές γινόμασταν αντιληπτοί ακριβώς εξαιτίας της παρατεταμένης σιωπής. Σαν ηθοποιοί βουβών ταινιών». Αυτό λοιπόν το αίτημα και η δυνατότητα των «εκτός τόπου» να παράγουν άλλες χωρικές και συσσωματώσεις, να κάνουν διανοητούς και εφικτούς άλλους χώρους, είναι στην καρδιά της προβληματικής του χώρου στην αριστερή σκέψη. Η διεκδίκηση χώρου επιτελείται μέσω της ίδιας της έκθεσης του σώματος, που είναι ταυτόχρονα εντοπίσιμο και «εκτός τόπου». Κι έτσι είναι απολύτως εύστοχος ο τρόπος με τον οποίο οι συγγραφείς συμπυκνώνουν την ουσία του συναρπαστικού αυτού εκδοτικού εγχειρήματος, δίνοντας το λόγο στον Εδουάρδο Γκαλεάνο: «Η ουτοπία βρίσκεται στον ορίζοντα... Πλησιάζω δύο βήματα κι αυτή απομακρύνεται δυο βήματα. Περπατάω δέκα βήματα και ο ορίζοντας πάει δέκα βήματα πιο κει. [...] Σε τι χρησιμεύει η ουτοπία; Ακριβώς γι' αυτό – για να προχωράμε».

C O N T E N T S

GEO-COMMENTARY
 AWARD DOREEN MASSEY AN
 HONORARY DOCTOR'S DEGREE AT
 THE GEOGRAPHY DEPARTMENT,
 HAROKOPIO UNIVERSITY, ATHENS,
 NOVEMBER 2012

- 3 **History**
 7 **Costis Hadjimichalis**
 Commendation of the honorand
 12 **Doreen Massey**
 Radical spatiality and the question of Democracy
 23 Interview with Doreen Massey
 31 A tribute to Giorgos Marnelakis (1975-2013)

ARTICLES
 SPECIAL SECTION: HOUSING SEG-
 REGATION AND SPATIAL RE-
 STRUCTURING IN ATHENS AND
 THESSALONIKI

- 33 **Stamatis Kalogirou**
 Introduction
 35 **Stavros-Nikiforos Spyrellis**
 The role of economic sectors and occupational
 hierarchies in shaping housing segregation in
 metropolitan Athens
 55 **Evgenia Tousi**
 Socio-spatial transformations in Nikea: From
 the refugee settlement to the contemporary
 urban scenery
 70 **Alexandra Zamani, George Karavokiros,
 Byron Kotzamanis, Konstantinos Lalenis**
 Post-occupancy evaluation of Olympic village
 settlement in Athens-Greece
 85 **Georgia Gemenetzi**
 Interconnections between urban sprawl and the
 structure of urban system: Implications from
 Thessaloniki

- 104 **Ioannis Lainas**
 Transport infrastructure projects and land use
 transformations. The spatial impact of Attiki
 Odos in Mesogia region
 122 **Fereniki Vatavali**
 Housing production in the cities of Ioannina and
 Gjirokastër as an element of the spatiotemporal
 transformations of the Greek-Albanian border-
 land
 140 **Artemis Kourtesis, Vassilis Avdikos**
 The new economic, social and territorial cohe-
 sion policy 2014-2020: A primary analysis and
 critique

E V E N T S A N D D E B A T E S

- 155 **Charis Konstantatos**
 10th Seminar of the Aegean, Syros, 2012
 159 **Maria Kalantzopoulou, Penny Koutrolikou,
 Dimitra Siatitsa**
 Crises regimes and social movements in cities
 of Southern Europe, International Workshop,
 Athens, 2013

S T U D E N T S ' F O R U M

- 165 **Thanos Andritsos**
 From social justice to rebel cities. A review of
 radical geography through the work of David
 Harvey

B O O K R E V I E W S

Dina Vaiou, Costis Hadjimichalis (2012) *Space in Left
 Thought*, Athens: N. Poulantzas Institute/nissos (in Greek)

- 169 **Eleni Portaliou**
 172 **Athina Athanasiou**